

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 471. Quid igitur dicendum de purgatione facta per celebrationem Missæ aut sumptionem Eucharistiæ, an olim fuerit, aut modò sit licita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

su, de purg. can. Pirh. h. t. num. 3. Et in specie dicta monomachia prohibita expressè, c. monomachiam 2. 9. 5. & c. cura, h. t. Purgatio per ferrum candens vel aquam ferventem, c. Meniam, c. consulisti, ead. caus. & quest. purgatio per aquam frigidam, c. ex tuarum h. t. Idem est de aliis similibus actibus & signis, in quibus miraculosa divinæ virtutis operatio expectatur, vel ad occultæ veritatis probationem exposituratur, in quibus cum tenetur Deus saltem implicite & interpretative, ideo mala esse & prohibita, etiam seclusâ prohibitione juris humani, ait Pirh. h. t. num. 5. cum Suar. Tom. 1. L. 2. de irreligiosis. c. 3. num. 8. Neque his obstat, quod Sancti sæpe ad istiusmodi purgationes se obtulerint, & Deo cooperante miraculosè suam innocentiam ostenderint, id enim factum ex speciali inspiratione, neque quod Concilium Moguntinum sub Rabano celebratum can. 24. statuat, quod, qui presbyterum occiderit & idiplum negaverit, si liberi est, cum septuaginta duobus juret; si servus super 12. vomeres ferventes se expuret. Nam ei per SS. Canones derogatum, testatur Reiffenst. h. t. num. 4. Neque quod Deus ipse de tali purgatione facienda per aquam amarissimam bibitam à muliere insimulata de adulterio, præceptum dederit. num. c. 5. v. 18. Nam hoc ipso Deus tacite saltem promiserat innocentiam suam assistentiam, quæ tamen promissio divinæ assistentiæ cum sublatis per legem novam præceptis istiusmodi ceremonialibus legis antiquæ cessaverit, talis purgatio hodie dum est illicita, ita Pirh. h. t. num. 5. Wicstn. h. t. num. 4. quod idem dicendum, si dicatur cum Alensi; hujus aquæ bibitionem non fuisse præceptam, sed solum permissam in ordine ad ostendendam innocentiam eique permissioni conjunctam seu permissam Dei assistentiam.

Quest. 471. Quid igitur dicendum de purgatione facta per celebrationem Missæ aut susceptionem Eucharistiæ, an olim fuerit, aut modo sit licita?

R Esp. In hoc non convenire A. A. nam aliqui cum D. Thom. apud Suar. l. c. sustinent, esse

per se malam & illicitam, & consequenter Concilium illud provinciale errasse, & decreta illius quod ad hoc esse correctæ per nova jura seu canones, ut sentit Gl. *ibid. v. sepe.* Alii cum Suar. & Pirh. l. c. probabilius censent non esse illam purgationem per se malam & illicitam, cum nullibi in jure reperitur specialiter, prohibita, neque intrinsecè continere tentationem Dei, cum non fiat ad ostendendam divinam virtutem per miraculum, sed solum quasi in testimonium & probationem innocentiam; ita Pirh. quamvis addat, talem modum purgandi se esse periculosum, cum cadere possit in irreverentiam Sacramenti, ut ab indignis sumatur, ideoque in desuetudinem abiisse, ut Suar. l. c. n. 10.

Quest. 472. Num sententia lata ex purgatione vulgari & jure reprobata, à qua non fuit appellatum, retractari possit?

R Esp. Affirmative, juxta *significasti h. t.* tamen si enim aliàs regulariter sententia, à qua intra dies decem appellatum non fuit, transeat in rem judicatam, jusque ex ipsa sententia natum, & consequenter retractari non debeat, etiam si dein veritas se aliter habere deprehendatur; propter instrumenta postea reperta & errorem detectum. c. cum inter. de sent. & re judic. juncto c. inter. eod. & L. putarem ff. famul. Hercisc. nihilominus sententia lata ex probationibus fallacibus & reprobatis (qualis fuit illa, quæ lata c. 2. h. t. ex duello seu monomachia) retractanda est repertâ veritate contraria, juxta c. venerabilis. §. intelleximus. de except. & toto tit. C. si ex fals. instrum. Host. h. t. v. restituant. Pirh. h. t. num. 7. non secus ac sententia lata ex delatione juramenti facta per Judicem parti compertâ veritate contrariâ retractari potest L. admonend. ff. de jurejur. quia talis sententia nulla est, quia lata contra ordinem judicium, nempe ex probatione non integra. L. prolatam. C. de sent. & interloc. omn. jud. Item injusta, sententia autem injusta tenet, quia præsumitur justa, quæ præsumptio cessat, si notoriè constet esse injustam. c. veritate. dist. 8. Pirh. l. c. cum Abb.

TITULUS XXXVI.

De Injuriis & Damno dato.

CAPUT I.

De Injuriis.

Quest. 473. Quid sit injuria?

R Esp. Injuria non quidem accepta generaliter seu latissime pro omni eo, quod adversus alium fit non justè, sed specialiter, prout sumitur h. t. est delictum, quo alteri dolo malo infertur contumelia lædendo ejus honorem seu famam per quandam vilipensionem, despectum, probum. Sylv. v. injuria. num. 1. Sumitur fere ex princ. Inst. h. t. & L. 2. h. t. Dicitur: dolo malo, seu animo injuriandi dicendo quid vel faciendo, quod in illius contemptum & despectum cedit, & citra hunc animum seu intentionem.

R. P. Leuw. Jur. Can. Lib. V.

nem non fit injuria. L. si non conviti. C. h. t. ideoque nemo facit injuriam, nisi sciat se facere injuriam. L. 3. §. 2. & 3. ff. h. t. animus autem ille præsumitur, dum verba vel facta suapte naturâ sunt injuriosa, unde ea proferens vel faciens probare debet, animum convitiandi aut contemnendi abfuisse, eum ster contra eum præsumptio juris. cit. L. si non conviti. & ibi Gl. v. probare potes, idque, etiam si dicat, se ea ex joco dixisse, ut eadem Gl. & Clarus §. injuria. num. 12. fietque hæc probatio per conjecturas, Zoes. in ff. h. t. num. 4. Econtra, si verba vel facta ex se non sunt injuriosa, actoris est probare animum injuriandi adfuisse, aliàs

K k

teus